

# Helmonds plan tegen eenzaamheid

**Amicazorg wil groeiende eenzaamheid** in Helmond aanpakken, te beginnen in de Binnenstad. De wijk wordt daarvoor opgedeeld in blokken van tien straten. Elk deel krijgt een aanspreekpunt en ontmoetingspunt.

**Daphne Broers**  
d.broers@ed.nl

**Helmond**

Er wordt in Helmond niet genoeg gedaan aan de bestrijding van eenzaamheid, vindt Wilbert Linders van Amicazorg. De Helmondse zorgorganisatie heeft een nieuw plan in de maak dat op korte termijn zal starten in de Binnenstad. Daarna volgt Brouwhuis. Beide stadsdelen hebben een groot aantal eenzame bewoners, blijkt uit het regiokompas van de GGD.

Het 10 straten-plan van Amicazorg deelt wijken op in blokken van tien straten. Ieder blok heeft één vrijwillig aanspreekpunt – één van de bewoners – en een ontmoetingsplek met eetpunt. Waar mogelijk wordt aangehaakt bij bestaande wijkhuizen of eetpunten, zoals De Fonkel en Keyserinnedael. „We zijn met heel veel partijen in de stad in gesprek. Bijvoorbeeld ook met Kunstkwartier, dat mogelijk schildercursussen wil verzorgen.”

In de Helmondse binnenstad is 55 procent van de volwassenen en ouderen eenzaam. Zestien procent is ernstig eenzaam. „En die mensen komen niet uit zichzelf naar je toe hè. Er rust een enorm taboe op.”

De stand van zaken in de be-

strijding van eenzaamheid werd donderdag beproven tijdens een lezing die Amicazorg had opgezet in Beginstation.

Drie deskundigen vertelden over de achtergronden van het groeiend aantal negentienplussers dat gebukt gaat onder een gemis aan waardevolle sociale contacten. Met name mensen met gezondheidsproblemen, niet-Westerse allochtonen, gehandicapten, alleenstaanden, mantelzorgers en ouderen van 75 en ouder lopen het risico om eenzaam te worden. „Het resultaat: meer gezondheidsproblemen, kans op verslaving, depressie, verwaarlozing en daarmee dus ook hogere maatschappelijke kosten”, vatte Arie Ouwerkerk van het landelijke anti-eenzaamheidsnetwerk Erbij het samen. „We moeten ons gaan afvragen of we de samenleving niet anders moeten inrichten. Niet alleen het individu centraal blijven stellen, maar zorgen dat de lokale gemeenschappen hechter worden. Duurzame oplossingen bedenken”, concludeerde hoogleeraar sociologie Theo van Tilburg. Zijn collega, hoogleraar geneeskunde Ivan Wolffers: „Vergeet niet dat de mens biologisch gezien gelukkig wordt als hij bij een groep hoort. Als je buiten alle netwerken valt, maakt dat de meesten ongelukkig.”